بخیل کسی است که هرگاه من نزد او یاد شوم، بر من درود نفرستد

حسین بن علی بن ابی‌طالب رضی الله عنهما می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»: «بخیل کسی است که هرگاه من نزد او یاد شوم، بر من درود نفرستد».
[صحیح است] [به روایت ترمذی و نسائی در «السنن الکبری» و احمد]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در مورد درود نفرستادن بر ایشان هنگام شنیدن نام یا کُنیه یا وصف‌شان هشدار داده و می‌فرماید: بخیلی که بخلش کامل است کسی است که هرگاه من نزد او یاد شوم بر من درود نفرستد؛ و این به چند سبب است: نخست: او در زمینه‌ای بخیلی کرده که به سبب آن هیچ چیز کم یا زیادی را از دست نمی‌دهد. نه برای آن مالی می‌پردازد و نه تلاش خاصی می‌کند. دوم: او در حق خودش بخل ورزیده و خود را از اجر درود بر پیامبر صلی الله علیه وسلم محروم کرده است، زیرا با امتناع از درود بر او، بخل ورزیده و از ادای حقی سرباز زده که باید برای انجام امر و به دست آوردن اجر، انجامش می‌داد. سوم: درود بر ایشان ادای بخشی از حق پیامبر صلی الله علیه وسلم است زیرا اوست که ما را آموزش داد و راهنمایی کرد و اوست که ما را به سوی الله تبارک و تعالی فراخواند و این وحی و این شریعت را برای ما آورد، بنابراین پس از الله تبارک و تعالی، او سبب هدایت ماست؛ و کسی که بر او درود نفرستند بر خودش و بر پیامبرش صلی الله علیه وسلم دربارۀ حقی بخل ورزیده که از کم‌ترین حقوق ایشان است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5403